

26. szám
2022. december

BUOD konferencia és közgyűlés 2022. június 25-26., Frankfurt

A cselekvő nemzet éve

A cselekvő nemzet éve lesz 2022 – jelentette ki januárban Potápi Árpád János úr, a Miniszterelnökség nemzetpolitikáért felelős államtitkára. A cím nem véletlen, hisz mi is a magyar nemzet érdekében végezzük vállalt kötelességeinket itt, Németországban.

Örömmel készültünk a 16. BUOD-közgyűlésre Frankfurtba. Mint azt az évek során megszoktuk, Baczur Magdolna precíz előkészületeinek köszönhetően zökkenőmentes volt a regisztrálás, a szálláshelyek elfoglalása, az ételjegyek kiosztása.

A közgyűlést dr. Klement Kornél, a BUOD elnöke nyitotta meg. Ezúttal egy újjátással is igyekeztek kedveskedni mindazoknak, akik nem tudtak jelen lenni: zoom közvetítés formájában tudtak csatlakozni a távollévők.

A meghívottak között volt dr. Szilágyi Péter, nemzetpolitikáért felelős helyettes államtitkár, dr. Izsák András stuttgarti főkonzul, Szilágyi Gergő düsseldorfi főkonzul, dr. Gerhard Papke, a Német-Magyar Társaság a Német Szövetségi Köztársaságban elnöke, Kárpáti-Bátri Zita müncheni konzul, Schultheisz Csaba berlini konzul, dr. Reményi György a NYEOMSZSZ képviselőjében.

A közgyűlés jó hangulatban zajlott, érdekesítő beszámolókat hallhattunk, adatokkal alátámasztva. A részt vevő tagegyesületek képviselői örültek a találkozásoknak, az újonnan érkezőkkel igyekeztünk beszédbe elegyedni, hogy megismerjük egymást, valamint az egyesületet, amelyet képviselnek.

A vacsora után Böjte Csaba erdélyi ferences szerzetes előadását hallhattuk, aki szívesen válaszolt a felmerülő kérdésekre is.

A közgyűlés zárónapján került sor az elnöki, kincstárnoki beszámolókra, munkacsoportok beszámolóira, az elnökség megválasztására. A leköszönő dr. Barcsay Ákos elnökségi tag helyett

dr. Konthur Zoltán, a Berlini 86. sz. Apáczai Csere János Cserkészcsapat elnöke került az elnökségbe megválasztásra.

A tagegyesületek beszámolója betekintést nyújt az egyesületek életébe, örömeibe, nehézségeibe. Itt nyílik lehetőség arra is, hogy ötletekkel segítsük egymást, rálátásunk legyen arra, hogy Németország-szerte hogyan alakul a magyar egyesületek tevékenysége, taglétszáma, milyen kihívásokkal nézünk szembe mindannyian.

A jövőre fókuszálva tervben van a BUOD-naptár, a BUOD 30 éves évfordulója alkalmából egy emlékkönyv kiadása, valamint, mindannyiunk örömeire, a következő közgyűlés az újonnan épült cserkészházban, Kastlban kerülne megszervezésre.

Adjon az Isten mindannyiunknak erőt, kitartást és lelkesedést, hogy terveinket megvalósíthassuk.

Székely Enikő,

Böjte Csaba

Hogyan is hatott a magyar közösségekre a COVID időszak?

Az elmúlt két évben megfigyelhetővé vált, milyen hatással volt a világ lakosságára a vírushelyzet. Nem csak gazdasági, hanem erős társadalmi hatással is szembesülnie kellett a különböző országok lakosságának.

A németországi magyar közösségek esetében is érzékelhető volt, hogy az évtizedekig bejáratott és természetessé vált folyamatok, közösségépítő tevékenységek egyik pillanatról a másikra váltak működésképtelenné. Mind a BUOD Konferencián, mind a személyes találkozások alkalmával azt jelezték a helyi szervezetek vezetői, hogy komoly kihívást jelentett számukra a korlátozások, jogi szabályok betartása, illetve az ezek által kialakult, a rendezvényeket érintő szigorítások kezelése.

A magyar közösségek ereje a személyes találkozásokban rejtett, hiszen néhány éve még elképzelhetetlen volt számunkra, hogy egy-egy misét, cserkészfoglalkozást, hétvégi magyar iskolát, nemzeti ünnepséget nem a megszokott módon, személyesen találkozással keressünk fel, vagy ezen személyesen vegyünk részt.

A szervezetek a célcsoport és a téma függvényében a lehető leggyorsabb módon reagáltak a kialakult helyzetre és igyekeztek a közösséget megtartani, esetleg újraformálni. Az online tér komoly szerepet kapott, illetve új találkozási felületté vált. Ez azonban az „offline” célcsoportot szinte elérhetetlenné tette. Az idősebb generáció jellemzően kis arányban használja a modern technikát, illetve az internet adta lehetőségeket, így őket nehezebb volt bevonni a magyar közösségi életbe. A korlátozások részleges, majd teljes feloldását követően is az idős emberek maradtak leginkább a személyes találkozóktól távol, hiszen a vírussal szemben továbbra is ők a leginkább veszélyeztetettek.

Nem szabad megfeledkezni a pozitív hatásokról sem, hiszen épp az online tér biztosított újabb lehetőségeket különösképpen a fiatalabb, illetve a kevés szabadidővel rendelkező célcsoportnak. Az online találkozások lehetővé tették, hogy a földrajzi távolságok vagy az időmenedzsment általi nehézségek miatt eddig távolmaradó érdeklődők megismerkedjenek a hétvégi magyar iskolák tananyagával, a cserkészfoglalkozásokba is betekintést nyerjenek, esetleg online misén, szakmai továbbképzéseken részt vegyenek, vagy akár online formában meghallgassák egy magyar pszichológus tanácsait.

A magyar szervezetek újabb érdeklődőket értek el az online térben, ami lehetővé teszi, hogy a vírushelyzetet követően az aktív taglétszám bővüljön, illetve új résztvevők csatlakozzanak a szervezetekhez. Új jellegű foglalkozások és közösségek is alakultak, ez pedig kizárólag a megváltozott élethelyzetnek köszönhető, például a home office munkavégzésnek.

A magyar szervezeteknek komoly kihívást, egyidejűleg új lehetőségeket jelentett a COVID időszak által kialakult helyzet. A társadalmi struktúrák tartósan módosultak, amire elkerülhetetlen módon reagáltak a vezetők, szervezők. A közösségek strukturális változása, illetve a szervezetekre gyakorolt hosszú távú hatás csak néhány év elteltével lesz véglegesíthető.

A magyar szervezetek, közösségek egyöntetű véleménye, hogy az online események, ha még új lehetőségeket is biztosítottak, akkor sem pótolják, helyettesítik a személyes találkozások varázsát. Nem pótolhatják a személyes együttlétek érzelmi töltöttségét.

Bizakodunk, hogy a magyar közösségek több évtizedes ereje és kitartása ezen az időszakon is átvezeti a diaszpórában élő magyar közösségeket, és magyar identitásukat, a közösséghez való hovatartozásukat megerősödve élik meg.

Pereszlényi Erika, GFU (Gesellschaft zur Förderung der Ungarischen Kultur in Deutschland e.V.)

Szőlőprés és ostorcsattogtatás Drezdában

2022. november 19-én megrendezésre került Drežda első Magyar Szüreti mulatsága, aminek meghívottja Tóth-Pál Zoltán népzeneész, hagyományörző volt. A délutáni órákban kezdődő műsorában Benedek Elek, Krisztus Urunk muzsikája című népmeséjét dolgozta fel és adta elő a gyerekek és a nézők aktív segítségével. Ő és partnere, Fail Bernadett tetőtől talpig korhű viseletben, eredeti népi szerszámokkal, hangszerekkel és használati tárgyakkal színesítették a mesét. A történet folyamán a gyerekek sokat tanultak a lassan már elfeledett hagyományos népi tárgyakról, hangszerekről és foglalkozásokról. Ezeket ki is próbálhatták, kolompolhattak, vagy épp kerepelhettek is egy jó hangos kereplővel. Bemutatásra került a karikás ostor, ami a gyerekek kedvence lett. A varázslatos hangzású tambura segítségével, ami a hosszú nyakú lantok családjába tartozó pengetős hangszer, a közönség népdalokat tanulhatott, énekelhetett. A mese közös táncral és vígadalozással zárult. A műsor ezzel még koránt sem ért véget, hiszen előkerült a szőlőprés, amivel a gyerekek saját kezűleg mustot facsartak, ezzel oltva szomszédjukat.

A már rendszeresnek mondható Magyar Táncházzal folytatódott a mulatság, amit szokás szerint Kákay Katalin és Kákay Attila vezettek. Ezúttal az eddig tanult moldvai körtáncok sorát újakkal is gyarapíthattuk. A talpalávalót Tóth-Pál Zoltán kobozon és Fail Bernadett dobos játszották, fergeteges hangulatot teremtve.

Várkonyi Gergő

Takács Gyula: Szüreti vers

Szüretelnek, énekelnek,
láttál-e már ennél szebbet?
Dió, rigó, mogyoró,
musttal teli kiskancsó,
Sose láttam szebbet.

Az öregnek aszú bor jár,
gyerekeknek must csordogál.
Dió, rigó, mogyoró,
Szüretelni, jaj de jó!
Igyunk erre egyet!

Majális beszámoló – Egy cél és egy akarat

A márciusi kikelettel együtt reményeink is nőttek, hogy tavaszszal beindulhat az egyesületi élet. A szeszélyes áprilisi napokban majálisról álmodni csak a képzelet mert. De mertünk, terveztünk, meghirdettük. Több mint két év után ez volt az első rendezvényünk. Kellő izgalommal, a megszokott módon aprólékosan eltervezve minden. Előző napokban a kellékeket szállítottuk a helyszínre, izmos férfiak vágták a tüzelőt. A főző csapatok száma napról napra nőtt, míg végül hat csapatot vártunk vasárnapra. Az ulmi Kék Duna Kórus csapata, a neu-ulmi katolikus közösség, az ulmi cserkészek, a Baden-Württembergi Konzuli Magyar Iskola, az ulmi és Ulm környéki református közösség, a Történelmi Vitézi Rend Németország Törzsszéke, az Ulmi Magyar Kultúregyesület vezetőségének, tagjainak és sok önkéntes segítőnek köszönhetően „Terülj, terülj asztalkámat” terítettünk az udvaron. Harcsapörkölt, babgulyás, marhapörkölt, csirkepaprikás, cserkész bogrács, báránypörkölt, körözött, padlizsánkrém, sült szalonna, sült kolbász, grillezett húsok, sárgarépa-saláta, káposztasaláta. A sütemények sorát felsorolni is lehetetlen lenne, de azért megpróbálom: hókifli, tepertős pogácsa, krémes, tiramisú, almás sütemény, muffin, fánk, csokis süti, kókuszgolyó, a messze földön híres baracksütemény, pohárkrém, lekváros papucs – megannyi ínycsiklandozó finomság. Költői kérdés: van olyan magyar ünnepség, ahol nincs sör, bor, pálinka? Válasz: nem szokott lenni. Jó magyar szokáshoz híven volt ulmi sör, ozsdolai házi pálinka, gyümölcspálinkák és villányi, pécsi borok. Üdítőből sem volt hiány, s érzésünk szerint egy hordónyi kávé is elfogyott. De nem is csoda, hisz a majális reggel nyolctól este nyolcig tartott.

De kezdjük az elején! Reggel nyolctól érkeztek a főzésre készülő csapatok, s lassan elfoglalták a helyüket. Csapatokról beszéltek, mert szülők, gyermekek és nagyszülők, barátok alkották a kemény magot. A mag köré pedig szépen gyülekeztek a segítő kezek. Mint egy jól megkomponált mű, úgy került minden részlet a helyére: asztalok és székek, a tűzhelyek alatt ropogott a tűz, a tematikus asztalok elkészítve, a színpad felépítve, a technikai háttér előkészítve, összekötve.

Fiatl fiúk aprították a fát, a férfias feladat kedvükre való volt. Füstjellel üzentünk, hogy főnek, sülnek az ínycsöcsök, s hogy a hangulat is emelkedjen, mindegyre koccantak a poharak, az ozsdolai tüzes víz bevált. Magyar iskolás lányok szolgálták ki a vendégeket, a háttérben édesanyák segítették őket, vagy beugrottak helyettük, amikor a gyerekek játszani mentek.

Minden készen állt a vendégek fogadására. Az előzetes jelentkezések alapján több mint 150 személy jelezte részvételét. De a valóság minden elvárásunkat felülmúlta.

A „Grund” a miénk, tele a tér, kezdődhet az ebéd. Rövid köszöntő és közös ima után megnyitottuk a majális.

**„Nagy a világ, az égig ér
De van ez a föld, ami a kezünkbe fér.”**

„Itt nevet a nap sugara ránk...,” – énekelhettük volna a Pál utcai fiúkkal, hisz a nap is ragyogott ránk. Minden esőről szóló előrejelzés hamisnak bizonyult.

A finomságok feletti örömet felülírta a sok jó baráttal való találkozás. Rég nem látott arcok, mosolyok, meglepetések – hisz az elmúlt két év alatt sokan nem találkozhattunk. Gyerekek születtek, édesanyák várandósan, új szerelmek, házasság, régi jó barátok találkozósa, sőt, két testvér találkozósa is. Jelen lehetett Ő is, akiért közösségként oly sokat imádkoztunk. Az Úr útjai kifürkészhetetlenek.

Egy adott pillanatban már nem volt üldőhely, mindenhol kisebb-

nagyobb csoportok álltak. Telítődött a helyszín! A finomságokat kínáló asztalokat megrohamozták, választék volt bőségesen. Ahogy láttam, étvágy is volt! Versenyt nem hirdettünk, hogy melyik a legfinomabb bogrács, de a vendégek szerint mind nagyon ízlett.

Következett a Kék Duna Kórus anyák napi műsora. Rövid köszöntő után a zene szárnyain repültünk tovább. *Viva la musica* – énekelték, s májusi, bodzavirág illatú, kék ibolya tündérek lengték be a teret. A kórustagok hangja, a zongora, a furulyák és a gitár igazán színessé tették az előadást. Hívatlan előadóművész a Szél volt, nem tudtunk ellenállni neki, néha meglebbentek a kották. A technika is akadályokat gördített elénk, de a közönség tapssal köszönte meg a műsort, s talán nem túlzás, ha azt mondom, hogy könnyeket is láttam megcsillanni az édesanyák, nagymamák szemében.

A szervezők mindenre gondoltak, így a gyerekek sem maradhattak ki a szórakozásból. Az iskolás gyerekek számháborúzni indultak az erdőbe a cserkészek vezetésével. A harc komoly volt, bár győztek a feketék, ennek ellenére a pirosakkal a legnagyobb barátságban érkeztek vissza az udvarra. Az íjazásnak is nagy sikere volt, pontosabban: siker volt a gyerekeknek, a nyílvevők megszenvedték a bevetést. Az ovis gyerekek mesebeli gyermeksminket kaptak. De csak azután, amiután a magyar ovis társas játékokat végigjátszották. A kisbabáknak varázslatos baba-mama-papa foglalkozás volt, gitárkísérettel, simogató hangon énekelve. Mindeközben buborékfelhőben csalogatták a napocsát, majd elmentek a vásárba, találkoztak a nyuszival.

Sakk, tollaslabda, focizás, biciklizés, futóbicikli, asztalitenisz, önportrékészítés (selfie) vicces kellékekkel – mindenki találhatott kedvére való szórakozást. S ha még ez sem lett volna elég, az óriási Nagy-Magyarország térképen lehetett barangolni gondolatban vagy lélekben.

Az erdőből visszatérve éhes-szomjas gyerekcsapat lepte el a bográcsok, üstök környékét, de minden üres volt már. Előkerültek a grillezni való húsok, s az egész

nap táplált parázs végre főszerepet kapott. De volt még egy meglepetés a gyerekeknek! A kiüritett bogrács helyét tábor tűz foglalta el, a tűzfelelős nem győzte rakni a fát. Hogy honnan került elő mályvacukor? Csak az az édesanya tudja, aki osztogatta. Egy lelkes édesapa finom tésztát gyúrt, előkerültek a botok, a gyerekek körbeállták a tüzet, botkenyeret (Stockbrot) sütvé. Hogy milyen lett? Nem tudom, de morzsa sem maradt belőle.

A háttérben lassan elkezdődött az asztalok, székek, pultok lebontása, elpakolása, hisz közeledett az este.

Egész nap állandó zsongás, jövés-menés volt, rengeteg család érkezett, új emberekkel, családokkal ismerkedtünk, beszélgettünk.

Egy 12 órás rendezvényt nem lehet címszavakban összefoglalni. Több mint 250 személy látogatott el, keresett társaságot és kapcsolódási pontot a magyar közösségekhez.

A végére egyetlen nagy családként zártuk a rendezvényt, hálát adva az Úrnak, hogy minden a legnagyobb rendben zajlott, s élvezhettük egymás társaságát. Javaslatot, hogy mikor és hogyan folytassuk a közösségi életet, sokat kaptunk. Repeta, kemény mag buli, szüreti mulatság, hétvégi találkozók – bárholgy nevezzük, ismétlés lesz.

Sok olyan visszajelzést hallottam, hogy ez volt az első majális, a legjobb majális, amely több nemzedéknek is jó szórakozást nyújtott.

Köszönet mindenkinek, aki jó szívvel hozzájárult a majális sikeréhez! Legyünk mindannyian egy cél és egy akarat, magyarul és szívvel!

Székelly Enikő

„50 év, 50 ok, frankfurti cserkész vagyok...”

50 meghatározó év a 84. sz. Lehel Vezér Cserkészcsapat életében

„A Magyar Cserkészszövetség Intézőbizottsága az 1974. évi, április hó 6. napján tartott ülésén a „Lehel Vezér” cserkészcsapatot hivatalosan igazolt egységei sorába felvette.

Csapatszám: 84.”.

A 84. sz. Lehel Vezér Cserkészcsapat hivatalos csapatigazolásán a fenti szöveg áll, ugyanakkor, mint a gyermek életében a keresztség, ez mind csak hivatalossá, formálissá tette azt a megkezdett, elszánt, fiatalokat Isten szeretetére, magyar identitásra nevelő munkát, amelyet a frankfurti cserkészek már 1972 szeptemberében megkezdtek. Ennek tükrében, most 2022 októberében büszkén, méltósággal ünnepelhették meg csapatfennállásuk 50. évfordulóját.

Erre az örömnünpre össze is jött a cserkészcsalád aprajánagyja. Öregcserkész, nagycserkész, kiscserkész, a cserkészkapujában lévő „törpék”, cserkészszülők, cserkészszimpatizánsok. A szemekben megatódottság sejlett, amikor a kezdetektől napjainkat is felölölő képgalériát, régi őrsi zászlókból, tárgyi dokumentumokból összeállított kiállítást böngésztek az egybegyűltek.

„Jé, ez én vagyok az Akin, a '80-as évek végén.” – hallottam az egyik parván mögül.

Táborok, tábortüzek, akadályversenyek, jubileumi, Mikulás-, és szilveszteri ünnepségek őrzik az elmúlt 50 év emlékeit, kialakult barátságokat. Ezen generációkat átívelő cserkészbarátságok szemléltetésére a családfa mintájára „cserkészfa” várta a nagyterembe lépőket. Saját ujjlenyomatukat helyezhették a fa ágaira, falombkorona formájában kifejezve az összetartozást.

Klement Réka csapatparancsnok az esemény hivatalos megnyitójaként zászlófelvonásra hívta a cserkészeket. Ennek keretében Belényesi József atya Isten áldását kérte az elkövetkezendő hosszú időszakra. Emlékezés és elmélkedés. Múltról, jelenről, jövőről. A betegsége miatt távol maradó ifj. dr. Klement Kornél alapító, egykori csapatparancsnok történelmi áttekintő szavait fia, Klement Bálint közvetítette. Nehéz lenne visszaidézni mindazt a sok színes tudnivalót a frankfurti cserkészcsapat életéből, amely lehetővé tette annak megalakulását és folyamatos működését, mégis álljon itt id. Klement Kornél alapító neve és az őt sorban követő 10 egykori és jelenlegi csapatparancsnok neve: Dűpong Imre, Tóth Angelika nővér, Matyasovich Henrik atya, ifj. Klement Kornél, Klement Nándor, ifj. Koltai Mária, Stólmár György, Miller Alicia, Varga Árpád és Klement Réka jelenlegi parancsnok.

Diavetítés formájában a régi közös emlékek felelevenítése következett Klement Nándor Regös cserkészvezető által bemutatva. Az ünnepi műsor további részében a 84. sz. Lehel

Vezér Cserkészcsapat jelenlegi létszáma állt színpadra, és 50 év, 50 ok címmel, ötletes jelenetekkel fűszerezve mutatta be, miért jó cserkésznek, és kimondottan frankfurti cser-

késznek lenni. Az ifjúsági Regös cserkészek kalotaszegi legényest, csárdást és szaporát adtak elő elsőprő sikerrel. Őket kezdettől fogva Klementné Kecskeméti Beáta és Klement Nándor tanítja, és készítette fel erre az ünnepi alkalomra is. A nézőközönség a táncosokat vastapssal jutalmazta.

A zászlófelvonást és a közös csoportkép elkészítését követően a táncházban a talpalávalót Herbert Schneider „Kaktusz” és Palugyay-Masát Miklós hegedűn, Fekete Antal „Puma” brácsán, Hermann Mária bőgőn és Török Dancsó Ádám furulyán szolgáltatta. A jó hangulatú multság hajnali egy óráig tartott. Nem is kell részletezni, de természetesen az egész napot az ötletes cserkészjátékok, népdalok, beszélgetések színesítették a különféle sütemények, kávé és üdítők mellett. A finom egytálétel vacsorát, azaz a gulyást, a cserkészszülők adomány jelleggel készítették, a helyszínen felmelegítve. Köszönet az ínycsiklandó vacsoráért!

Végül, de nem utolsósorban, nehéz lenne felsorolni azokat, akik nélkül ez a méltó 50. jubileumi ünnepség nem jöhetett volna létre. A vezetőkön túl külön köszönet illeti a cserkészeket, cserkészszülőket és cserkészszimpatizánsokat, akik erejükön felül, odaadással álltak rendelkezésre és segítettek az ünnepség megvalósulását.

Ha megkérdeznénk egy öregcserkészt, biztosan egyetértene az-
zal, hogy a fiatal cserkészgenerációt látva megérte az elmúlt 50 év munkája! Most az ő feladatuk és felelősségük, hogy tovább-

vigyék azt a szellemi kincset, amit útravalóul kaptak. Építsék a frankfurti cserkészjövőt az elkövetkező 50 évben!

Török Dancsó Ádám
KCSP, ösztöndíjas

A frankfurti 84. Lehel Vezér Cserkészcsapat 2022 júniusában ismét megtartotta a cserkésztáborát. Az öt-napos tábornak 75 résztvevője volt, akik a dzsungelbe csöppentek, és

így tanultak az ott élő állatokról és környezetükről. 8 órs építkezett, bar-kácsolt, portyázott és játszott. Az esti tábortüzeknél hangosan szólt a sok magyar népdal.

A nagy hőség elől az erdőbe menekültünk, ahol – cserkészekhez híven – a természetben tudtunk élni és tenni-venni.

A csapatunk idén 50. évfordulóját ünnepli, így hát különleges év volt ez számunkra.

Mindenkinek jó munkát és gyönyörű élményeket kívánunk: Klement Réka (csapatparancsnok) és a frankfurti cserkészek.

Klement Réka

Kuttyomfitty Társulat

Ritka alkalom Hannoverben, hogy anyanyelvünkön szólaljon meg zenés-táncos előadás, éppen ezért nagyon vártuk gyerekeinkkel május 15. délutánját! Ezúttal egy nagyszerű színházi élmény reményében gyűltünk össze a Lavesallee 4. alatt. A felvidéki Ekecsről érkezett Dobsa Fodor Mónika és Dobsa Tamás alkotta Kuttyomfitty nevű társulat nem is okozott csalódást.

Egyenesen Mátyás király korába repítettek minket, hogy többet megtudhassunk Mátyásról, az ő uralkodásáról, hogyan tesz igazságot a kolozsvári bíróval szemben, meg hogy láthassuk az igazmondó juhászt is. Mivel igazi interaktív előadásról volt szó, a szereplők is a közönség soraiból kerültek ki, ugyanis voltak olyan bátor jelentkezők, akik vállalták, hogy eljátsszák a bírót, az aranyszörű bárányt, a burkus királyt, mutatványosokat vagy éppen magát Mátyást.

A társulat két tagját láthattuk táncolni, énekelni, mesélni, megneveztettek minket, igazi élmény volt kicsiknek és nagyoknak egyaránt. Köszönjük, hogy elhozták nekünk Hannoverbe Mátyás királyt!

Vörös Eszter

előadása Hannoverben

Magyarországi tanulmányút a Nyugat-Mecsek Tájvédelmi Körzetben a Bajorországi Magyar Iskola (BMI) növendékeinek részvételével

A Münchener Magyar Intézet Egyesület szervezésében 2022. június 6. és 10. között a Bajorországi Magyar Iskola (BMI) burghauseni és regensburgi tagiskolájának 13 végzős diákja vett részt magyarországi tanulmányúton az említett két tagiskola csoportvezető tanárainak kíséretében.

A tábor tervezésekor kitűzött képzési, ismeretszerzési és kapcsolatépítési célokat teljes mértékben sikerült megvalósítani. A Nyugat-Mecsek Tájvédelmi Körzetben található Orfű település minden szempontból ideális táborhelyszínnek bizonyult. A délelőtti interaktív tantermi foglalkozások magukba foglalták a tájvédelmi körzet megismerését, a hungarikumok alapos tanulmányozását, valamint a diákok saját magyarországi származási helyének bemutatását.

A résztvevők nagy lelkesedéssel fogadták a délutáni szabadtéri barangolásokat, amelyek keretében ellátogattak az orfűi Malommúzeumba, az abaligeti cseppkőbarlangba és Pécsre. Itt megtekintették a történelmi belváros legértékesebb műemlékeit, valamint a Zsolnay Múzeumot és a Zsolnay Kulturális Negyedét. A közös estéket pedig vetélkedők, éjszakai túrázás és gitárkísérettel való daltanulás tette rendkívül élvezetessé.

Büszkén jelenthetjük ki, hogy diákjaink maradandó – és magyarságtudatuk szempontjából meghatározó – élményekkel gazdagodtak, valamint tartós baráti közösséggé formálódtak a tábor ideje alatt.

Ennek legfőbb bizonyága az a vidám izgatottság, amellyel ezek a diákok a 2022. július 9-én Münchenben magyar nyelvből megtartandó ECL vizsgára készülődnek, ahol újra találkozhatnak egymással.

Tóth Katalin

2022. május 14., magyar bál Frankfurtban

A Covid pandémia miatt az elmúlt két évben nem lehetett nagy létszámú rendezvényt tartani, ezért az idei frankfurti magyar bált – ami rendhagyó módon nem a szokásos báli szezonban, februárban, hanem májusban került megrendezésre –, hosszú várakozás előzte meg. Ezúton is köszönetet szeretnénk mondani a bál szervezőinek, akik minden nehézség és bizonytalanság ellenére felvállalták a bál megrendezését és lebonyolítását.

A nagy izgalommal várt bált 18 elsőbálozó nyitotta meg a hagyományos báli nyitó táncsal, a palotással. Hanzely Mária immár második alkalommal készítette fel a fiatal elsőbálozókat – első ízben 2019-ben táncolhattak a frankfurti magyar fiatalok palotást. A palotást eleinte főleg királyi és fejedelmi udvarokban táncolták, elnevezését is a várak, kastélyok dísztermeiről (palota) nyerte. Ez az ünnepélyes tartású, lassú nemesi tánc a 19. században vált Magyarországon hagyományos megnyitó táncá a bálkon. Idén a fiúk királykék kabátot viseltek világos nadrággal és fekete csizmával, a lányok pedig nagyon látványos királykék ruha volt kiegészítőikkel, fehér köténnyel és pártával – az elegáns kosztümök jól illettek a tánc ünnepélyes hangulatához. A ruhákat a szervezők Budapestről kölcsönözték erre a napra. A kilenc pár lelkesen járt a próbákra és izgatottan várta a fellépést, ami mind a 600 vendég örömeire gyönyörűre sikerült, hatalmas ovációval jutalmazták. A nézők kérésére volt még egy ráadás is.

A palotás után a báli hagyományokhoz híven fellépett a Rezeda néptáncsoport is, idén egy magyarszentbenedeki táncot mutattak be. A hat pár lánytagjai eredeti, kék-bordó színű magyarszentbenedeki ruhában táncoltak, a fiúk pedig a szintén hagyományos barna népviseletben. A táncosok a pandémia megszorításai miatt csak januárban kezdhették el az intenzív, rendszeres próbákat. Az igényes koreográfiát Bohus György táncoktató szerkesztette – az öregek férfitáncot a pontozó, a csárdás, majd a szopora követte. A Rezeda hosszú évek óta állandó résztvevője a frankfurti magyar bálnak, és idén is színvonalas bemutatóval gazdagította a báli programot.

Az este utolsó műsorszámát a Cifra Gyermek- és Ifjúsági Táncsoportegyesület ifi táncosai nyújtották, akik egy nagyon friss, fiatalos, vidám kalotaszegi koreográfiával készültek. A fiúk rendkívül látványos, lendületes legényesét a lányok vidám, csipkelődő hangulatú csujogatós körtánc kísérte, és a páros tánc is jól mutatott a gyönyörű, eredeti népviseletben. A Cifra ifjúsági táncsoport már tavaly ősszel, háromnapos tánc tábor keretében elkezdte a felkészülést, György Károly és Eötvös Anna táncoktatók hozzáértő vezetésével. Akkor 40 fő vett részt az alapozó táncoktatáson – a bálon a két ifi csoport (16-24 évesek) 16 táncosa táncolt. A felkészülést a pandémia miatt ugyan hosszabb ideig szüneteltetni

kényszerültek, de a táncsoport két vezetője, Klement Bea és Klement Nándor odaadó, fáradhatatlan munkájának és a lelkes, néptánc iránt elkötelezett fiatal csapatnak köszönhetően végül mégis színvonalas előadás jött létre. A fiatalok nagy része már 4 éves kora óta táncol a Cifra táncsoportban. A sok éves, kitartó munka gyümölcse, hogy ezt a technikailag nehéz táncot ilyen rövid felkészülési idővel is sikeresen tudták bemutatni.

Az összes produkciónál egyértelműen látni lehetett, hogy mind a táncosoknak, mind a közönségnek nagy öröme telik benne.

A néptáncsoportokat a Magyarországról érkezett Varázskör zenészei kísérték élő zenével. Ők is évek óta megbízható, állandó résztvevői a frankfurti magyar bálnak. A bemutatók után hajnalig muzsikáltak a tánc házában, ahol táncoktatás is zajlott és a vendégek jó hangulatú székli, mezősegi és egyéb táncokat jártak.

Az este során magyaros ízlésű vacsorát kínáltak a vendégeknek, amit a szépen megterített asztaloknál lehetett elfogyasztani.

A három fellépés után került sor a tombolajegyek kiosztására. A 84. számú Lehel Vezér Cserkészcsapat által szervezett tombolának – mint minden évben, idén is – óriási sikere volt: az összes jegy nagyon gyorsan elkelt az első félórán, a szerencsájukban bízó vendégek csak úgy kapkodták őket a tombolás kosarakból. A főnyeremény a „My Sundreams GTS Travelnet” utazási iroda által felkínált, kétszemélyes egyiptomi, vörös-tengeri hajós utazás volt, de sok más értékes nyeremény is várta a vendégeket.

Az este során az Asterix tánczenekar biztosította a jó hangulatot a nagy teremben. A táncparketten folyamatosan nagyon sokan táncoltak – párban és csoportban, idősek és fiatalok, szülők és gyerekek együtt ropták sugárzó jókedvvel a táncot.

Hosszú várakozás után a 2022-es frankfurti magyar bál ismét felejthetetlen élmény volt minden résztvevőnek.

Schneevogl
Olivér,
Lupócz Tímea

Burg Kastl Alumni e.V.**A kastli Magyar Gimnázium korábbi diákjainak találkozója, 2022. június 5. és 6.**

Két év „kényszerszünet” után a folytonosság érdekében ez év tavaszán a Burg Kastl Alumni e. V. elnöki kara összejött lényeges meghívottakkal együtt abban a reményben, hogy idén megint meg tudjuk rendezni az évtizedes hagyománynak elkötelezett Kastli Pünkösdi Találkozót. Nürnbergben összeült Schmidt Károly elnök, Gelléri Emil, Katona Ágnes, Müller György, Szilágyi Zoltán és Dezasse Miklós. Előkészítették a kastli kommunális rendezvényhely, a Steinstadel, és a magyar Cserkészpark egy részének bérletét. Központi találkozóhelyek és azok működtetése nélkül bár folyának a beszélgetések az egyes vendéglőkben, de a különböző korosztályok nem találkoznának akaratlanul is egymással, ami pedig a rendezvény egyik lényege. A másik persze az, hogy ha már az Alumni egyesület vállalja az előkészítést és az adott költségeket, akkor váljon láthatóvá és hallhatóvá is a színhelyen. Hiszen még évtizedekig lesz rá szükség és igény, mivel a legfiatalabb érettségi-évfolyamosok most még csak 35 évesek. Annál nagyobb öröm, hogy most is csatlakoztak újabb diáktársak az eddig is tagdíjfizető Alumni törzshöz.

Schmidt Károly, Stefan Braun

A napközi jó hangulathoz nélkülözhetetlen süteményeket és a hagyományos lángost az elérhető és bevált amatőrökre bízta. A szombat estére tervezett tábori ellátást bogrács-gulyással az egyesület saját kezébe vette.

Már pénteken megérkeztek az első segítőkész társak, munkájuk eredménye hamar látható volt. Szombaton

déltől kezdve gyülekeztek úgy a „soron lévő”, mint a nem soron lévő és talán annál lelkesebb résztvevők. Délután kettőkor Schmidt Károly Alumni-elnök és Kastl polgármestere, Stefan Braun megnyitotta a 2022-es Pünkösdi Találkozót. A polgármester nemcsak a volt diákok vonzását Kastlhoz méltatta és biztatta őket további rendszeres visszatérésre, hanem nem is rejtette véka alá, mennyire elégedett azzal, hogy a várépületben létesülő rendőr főiskola szerencsés utódlási megoldás a község számára. A zászló felvonása és a magyar Himnusz eléneklése zárta az ünnepélyes percek. Szép számban összejöttek az érettségi találkozós osztályok is: 1967, 1972, 1977, 1982, 1992, 1997 és 2002. Körülbelül 120, talán 140 volt diák maradt többnyire két napig jelen. A pünkösdvasárnap rövid istentisztelet után, melyet Csákvári Dániel lelkész tartott a Steinstadelban, bemutakoztak a soron lévő találkozó osztályokból megjelentek.

Mély benyomást keltett az 1961-ben érettségizett Oláh János visszaemlékezése az iskolai népi táncsoport alapítására. Ezzel sok minden mellett az a szándék is bevált, hogy az iskolát a környező német iskolák között ismertté és bizonyos értelemben nem csak versenyképessé, hanem kimagaslóvá tegye – ami egyrészt legendás római vagy párizsi, másrészt számtalan kastli és nyugat-németországi fellépéssel vált valóra.

Schmidt Károly, elnök

Burg Kastl Alumni e.V. Kastli Magyar Gimnázium 10. Balatoni találkozója

hiányozhatott a német sör sem az asztalról. Az élő zenének köszönhetően néhányan már a kora esti órákban táncra perdültek. Nagyon tetszett a falra kihelyezett két tábla, melyre mindenki felírhatta a nevét és az évszámot, amikor ebbe az iskolába járt. Az este folyamán a szél felerősödött és a levegő lehűlt egy kissé, de ez sem tudta a remek hangulatot elrontani. Külön köszönet a Hofbräu Vendéglő pincéreseinek, hogy ilyen kedvesek és gyorsak voltak.

Sikerült nekem is több személlyel beszélgetni, meghallgatni az ő történeteiket.

Másnap többen is összejöttek még a vendéglőben, és együtt reggeliztek.

Mi Gyenesdiáson még egy kis időt együtt tudtunk tölteni a strandon Johnnal és Sarával, aki 26 év után volt újra először Magyarországon, Floridából érkezett a találkozóra. Fűrödtünk a Balatonban, lángost ettünk. Nagyon megható volt hallani számomra, hogy Ti, Kastlis Diákok ilyen messziről és ennyi idő után is ennyire összetartotok.

Szeretnénk Ricsivel még egyszer megköszönni Schmidt Karcsinak a meghívását. Mindenkinek a szép estét, a Hofbräu Vendéglőnek, hogy biztosította a helyszínt, a finom ételeket és italokat. Köszönjük a veletek töltött szép hétvégét. A találkozó alatt teljesen ki tudtunk kapcsolódni, feltöltődni. Mindketten nagyon jól éreztük magunkat, rengeteget nevettünk, beszélgettünk.

A végére csak annyit írnék, aki még nem volt ilyen találkozón, az jöjjön el jövőre mindenképpen pünkösdkor Kastliba, nem fogja megbánni. Aki pedig már volt, biztosan ott is lesz. Addig is mindenki vigyázzon magára.

Johanna és
Ricsi

Téglás Johanna vagyok, nem Kastlis. Schmidt Karcsi kért fel, hogy írjak erről a találkozóról beszámolót. Természetesen nagy örömmel fogadtam el a felkérését. A 10. Balatoni Találkozó Hévízen 2022. augusztus 6-án volt, ahol én kísérőként voltam jelen párommal, Ricsivel. Mindketten nagyon vártuk már ezt a napot. Szerencsésnek mondhatom magamat, hogy ebben az évben második alkalommal találkozhattam veletek a találkozókon. Előző nap érkezünk meg Németországból, és aznap nagyon meleg volt. Szerencsére Hévízen tudtunk foglalni egy apartmant, nem messze a Hofbräu Vendéglőtől, ami a találkozó helyszínéül szolgált. Ricsi is, én is most voltunk Hévízen először. Rajta természetesen a pünkösdi találkozón vásárolt Kastlis póló volt, ahogy közületek is sokan viselték azt.

Így „külsőként” valami egészen hihetetlen érzés fogott el ezeken a találkozókon, a veletek töltött idő alatt. Azt a kedves fogadtatást, felhőtlen jókedvet, összetartozást, ami ott belőletek áradt, nem fogom elfelejteni soha. Olyan szoros kapcsolat van köztetek, ami szinte mesébe illő, egyedi. Teljesen mindegy, hogy ki, mikor, mennyi ideig volt az iskola diákja Kastliban, milyen szakmája van, mi lett belőle, mennyire sikeres az életben, itt nem ez számít. Itt csak az számít, hogy TE is oda jártál. Ti mindenkit szívélyesen és örömmel fogadtok. Igazi közösség vagytok, egy hatalmas család, óriási szívvel, amit mindenki megirigyelhet. A világ minden kontinenséről, Amerikától Európáig, Ausztrálián át, a Föld minden országából eljöttetek erre az 1-2 napra, azért, hogy együtt lehessetek.

Ezen a hétvégén a találkozón úgy 130-an, 140-en lehetünk. Jelen voltak nevelők, tanárok és nagyon sok diák, egyedül vagy családdal. Különböző korosztályokból, voltak idősebbek, nagymamák és nagypapák, anyukák és apukák és gyerekek is.

A Hofbräu Vendéglő nagyon hangulatos belső helyisége, a kint felállított asztalok mind megteltek Kastlisokkal. Volt minden, ami szem-szájnak ingere. Nagyon finom sült hurkát, sült kolbászt, sült húst, krumplit, finom savanyúságot ehetünk. Természetesen nem

2021. március 15-iki közös online rendezvény Hannover – Hamburg – Hagen.

Közeledik március 15., és Hagenben ismét nem ünnepelhetjük meg? A járvány miatt már tavaly is le kellett mondjuk a szépen megtervezett megemlékezést!

Így igaz, de azóta hozzátanultunk, megpróbáltunk illeszkedni a megváltozott körülményekhez, és ha nem szabad a valóságban találkozni, de meg akarjuk tartani a közösségeinket, az összetartó erőt, akkor más lehetőségeket kell találnunk. A mottó alapján, hogy ha valaki valamit meg akar oldani, az sikerül is neki, elkezdtek online tartani a táncpróbáinkat, a gyerekfoglalkozásokat – a nyáron ugyan a szabadban, de novembertől ismét az internet segítségével. Munkásságunkról szóló filmmel jelentünk meg a düsseldorfi Magyar Napokon, karácsonyra a gyerekek, valamint a felnőttek számára készített filmjeinkkel igyekeztünk legalább lélekben együtt lenni magyar közösségünkkel. Ez a más közösségekben is már jól ismert technika adta meg a lehetőséget, hogy nemzeti ünnepünkről idén mégis méltóképpen emlékezhessünk meg. A három északabbra fekvő város (Hagen-Hamburg-Hannover) magyar közösségének összefogásából a Hannoveri Magyar Egyesület szervezésében sokszínű, gyönyörű versekben, zeneszámokban, szép táncokban, dalokban gazdag, színvonalas film keletkezett. Deli Csanád összeállításában. Ravasz Ákost idézem: „*Nagyon sok köszönet és elismerés ezért az igényes, szép és lelkesítő műsorért, amelyet reméljük más kontinensek diaszpóra magyarsága is megcsodálhat majd.*”

Vadrózsa táncsoportunk régebbi fellépéseiből is kerültek bele odaillő részletek, de számunkra a legizgalmasabb egy viszonylag ritka kérés teljesítése volt – verbunkos tánc legyen, de zene nélkül. Eddig csak lányoknál voltak hangszerez zene nélküli táncaink (üveges, karikázó). Most a fiúknak kellett kitenni magukért. Igen, de hogyan, hiszen táncosaink különböző városokban laknak, és természetesen nem kaptunk próbálni, felvételt készíteni. Végül is az időjárás kedvezett nekünk, napsütéses, de nem túl hideg napokon az egyik hageni táncos lakóhelyének parkolójában gyakoroltak a fiúk, és végezetül elkészült a felvétel. A filmben drámaibb szövegek fölött látszódtak, hallatszódtak a kemény dobantások, csapások.

Összefogás jellemezte korábbi ünnepségeinket is Hagenben, amelyek műsoraiban gyerekeink és a felnőttek együtt szerepeltek. A Hannoveri Magyar Egyesülettel is már többször együttműködtünk, például fellépés Hannover város 750 éves jubileumán, közös táncos zenészek meghívása, fogadása, táncos fellépés. Ha azonban mindezt most nincs lehetőség és egy ilyen projekt nem is pótolja teljesen a személyes találkozás élményét, nagy örömünkre szolgált, megtisztelő és egyben szívemelengető volt egy nagyszabású, közös teljesítmény részévé lenni, honfitársainknak is ezzel örömet szerezni!

Most is bezonyosodott: ha a magyarok (akár idegenben is) összefognak – gyerekek és felnőttek, művészek és technikusok, cserkészek és táncosok –, abból kiemelkedő teljesítmények keletkeznek. Köszönjük a BUOD ehhez nyújtott támogatását!

Münnich-Ákontz Ildikó, Hagen

Lassan, ha nem változik a helyzet a koronavírus terén, új időszámításba kezdünk! Korona előtt, korona alatt, korona után. Visszagondolok a Hamburgi Magyarok Egyesülete rendezvényeire, összejöveteleinkre, nemzeti ünnepeinkre történő megemlékezésekre. A meghívott vendégeken kívül egyesületi tagjaink is rendszeresen szavaltak, s a gyereksport tagjai, kicsik, nagyok, színes összeállítással járultak hozzá változatos műsorokhoz, a közösség erősítéséhez.

A Hamburgi Magyarok Egyesülete és a Hannoveri Magyarok Egyesülete hosszú évek során közös múltra is tekint vissza. A földrajzi közelség – csupán 150 km választja el a két várost – kedvezett kölcsönös látogatásoknak, melyek során alkalmunk nyílt a másik egyesület rendezvényén részt venni, bepillantást nyerni egymás életébe, megismerkedni személyesen is. Amikor még szabadon utazhattunk – gondolunk nosztalgiával az évekre...

Többször hívtunk meg előadókat, művészeket mindkét városba, számos rendezvényünk a BUOD támogatásával valósulhatott meg. Táncházz, kulináris élmények, tojásfestés, majális, városi parki grillezés, mind közös, kellemes emlékek.

2020-ban, amikor kénytelenek voltunk a március 15-iki ünnepelésünket lemondani, nem gondoltuk, hogy idén sem lesz lehetséges személyesen találkozni. Kénytelenek voltunk beállni az online sorba, amihez a Hannoveri Magyar Egyesület technikai tapasztalatai a ZOOM alkalmazása terén adtak számunkra is a lehetőséget, hogy mégis meg tudjuk ünnepelni az 1848-49-es forradalom és szabadságharc évfordulóját.

Menet közben a duóból trió lett, a hageni Vadrózsa táncsoport is beszállt a közös produkcióba. Megkezdődött az anyaggyűjtés a közös produkcióhoz. A Hamburgi Magyar Iskola, a Cserkészcsapat, egyesületi tagjaink verses, énekes betétekkel, a Bartók duó Bartók-dalokkal járult hozzá a változatos műsorhoz, amelyből Deli Csanád kitűnő filmet állított össze.

S most elérkeztem a várva várt „korona után”-hoz, amikor is, ha újra megnézzük közös filmünket, büszkén gondolhatunk rá, hogy nem tétlenkedtünk, kihoztuk a legjobbat a lehetőségekből.

Friedrich Iregy Annamária, Hamburg

Egyesületünk együtt töltött utolsó összejövetele 2020. március 8-án volt, amikor az 1848-49-es forradalomra és szabadságharcra emlékeztünk. A hagyománynak megfelelően, istentisztelettel egybekötött zenés, verses műsorral, az itt élő művészek és az ovi-suli kis diákjainak fellépésével ünnepeltünk.

A pandémia idején a technika adta lehetőségeket kihasználva sikerült jó néhány színes programot szerveznünk online. Ezalatt igen sok tapasztalatot szereztünk a zoom-találkozókhoz. Így nem kellett lemondanunk a Magyar Kultúra napjának megünnepléséről sem. Otthon ülve, papucsban, vörösbortal a kézben ünnepelve élveztük a kolozsvári művészek zenés, verses színházi estjét.

Ezen felbátorodva úgy gondoltuk, itt a lehetőség, hogy a helyzet adta különleges módon tisztelegjünk az 1848/49-es hősök emléke előtt. György Levente operaénekes művészeti vezetésével és Deli Csanád nagyszerű szerkesztő-vágó tehetségevel filmösszeállítás készült. A filmanyagot megtarthatjuk, és az utódokra is átöröközhetjük, hogy messze, távol a hazától hogyan emlékeztünk meg évről-évre nemzeti ünnepünkről.

A március 15-iki programban való fellépésre felkértünk néhány zeneművészt, de részvételi lehetőséget biztosítottunk minden vállalkozó kedvű honfitársunk számára is. További kihívást jelentett, hogy más szervezetek is bekapcsolódtak, de így még gazdagabbá, színesebbé vált ez az egyórás filmösszeállítás. Nagy örömünkre szolgált, hogy művészek és műkedvelők három generációja szerepelt együtt.

A film Szilágyi István rövid történelmi áttekintésével indult. A műsor gerincét a 12 pont képezte, erre épültek, e köré rendeződtek a különböző helyszíneken felvett klasszikus zenei, vagy mobiltelefonnal házilag készített prózai, verses és énekfelvételek. A hageni Vadrózsa magyar táncsoport természetesen népzenei, táncos betétekkel, a hamburgi cserkészek klasszikus és modern prózával, versekkel gazdagították a műsort. A több mint 2 órnyi anyagból Deli Csanád a prózai és zenei betétek megvágásával, a képek ügyes átsúsztatásával liktető, dinamikus, néhol drámai, néhol oldott érzelmeket kiváltó filmet készített.

A programban hallhattunk többek között klasszikus és kortárs költők verseiből (Petőfi Sándor, Vörösmarty Mihály, Kányádi Sándor, Weöres Sándor, Donázi M., Sarkadi S., Dallos L.) és prózai betéteket. Brahms, Mozart, Bartók, Erkel Ferenc, Egressy Béni, Weiner Leó ismert klasszikusok művei csendültek fel. Láthattunk verbunkos és magyar néptáncot, ami még pergősebbé, lendületesebbé tette a filmet. Érdeklenségként: minden valószínűség szerint a műsorban hangzott el először nemetül Bánk bán ismert áriájának a szövege.

Nöllenburg Gabriella, Hannover

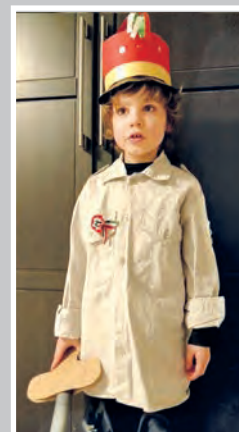

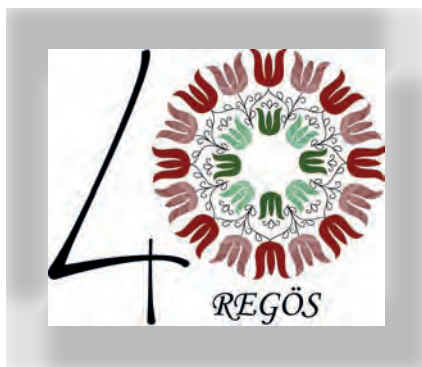
Vadrózsa néptáncscsoport, Hagen
Verbunkos

Képek az előadásról

1848

Regös Magyar Néptáncgyesület 40 éves jubileumi ünnepe

A világjárvány miatti 2 évnyi korlátozás után 2022. április 30-án végre felsőhajtottunk. A megkönnyebbülés látható és érezhető volt mind rajtunk, mind a vendégeken. A fergeteges hangulat és a pozitív visszajelzések megerősítettek bennünket ebben a megállapításban.

A gyermekprogram során a gyerekeknek lehetőségük nyílt arra, hogy fejlesszék kézműves készségeiket, szabadjára engedjék kreativitásukat. Ennek a programnak az ellensúlyozásaként több jelenetben is lehetőségük volt játékosan közelíteni a magyar tánc kultúrához.

Emellett Müller György és más kiállítók kézműves munkáiban is gyönyörködhattunk, akik kincseikből válogatást állítottak ki, hogy vendégeink megvásárolhassák azokat.

A gyermekprogram után régi barátaink, a Varázskör és a Pendely zenekar hangjait hallgathattuk meg. Az érzések, amelyeket ez a megnyitó sokakban kiváltott, az egész közösségi központban érezhetőek voltak. Ez volt a kezdete egy olyan eseménynek, amely 40 év barátság, összetartozás és közösség szimbolizációját hordozta címszövegként.

A csoport fennállásának 40. évfordulója alkalmából megjelent „*Otthon a Táncban*” című jubileumi könyv bemutatója volt a jelenlévők érzelmeit felelevenítő est másik pontja. Ez a csodálatos mű hihetetlen gondossággal és a részletekre való odafigyeléssel készült.

Az est csúcspontja a gálaműsor volt. Az egyes csoportok, a Regös, amelyben táncosok részben 20 éve nem táncoltak, a Déj-Vu és a Quintessenz táncprojekt együttműködése példátlan volt. Mindegyik táncosnak van kapcsolata a Regössel. Mindannyian hozzájárultak ehhez a nagyszerű programhoz. Ez a „Regös család” létrehozott valamit, amit még a világjárvány sem tudott elvenni: hogy összetartozunk és ezt kifejezzük.

Bilicki Viktor

2021. ÉVI VEZETŐKÉPZŐ TÁBOR, I. KERÜLET – KRÓNIKA

Hárshegy Cserkészpark – Kastl, Németország

2021. július 29. – augusztus 7.

Tábori élet

Hazatértek a portyázó cserkészeink. Kissé fáradtan, de élményekkel gazdagodva. Még az utolsó napokat is kihasználva folytatták a munkálatokat a táborban, az altáborokban. Délben Zsombor atya tartott egy misét, így az este folyamán már haza mertük engedni. Elköszöntünk, de reméljük, lesz még alkalmunk közösen táborozni. „A múltból tanulni, a jelenben élni, a jövőt tervezni.” Így búcsúztunk el.

Az este fénypontja a közös, mindenki részvételével megtartott tábornűz volt. A keretmese az olympia volt, az istenek vitatkoztak, de amikor Zeusz belépett, békét teremtett. Hozta a dörgést, villámot, esőt, így kellőképpen be tudtuk fejezni a mesét. Volt időnk énekelni, mókázni, vicces történeteket láttunk, hallottunk.

Még táborozunk!

A reggeli eső ellenére is megtartottuk a kijelölt programokat, mint olimpiai akadályverseny a Mintás, Őrsvezető- és segédtsíztájéltékkal; valamint a kiscserkészek vetélkedője.

Megtartottuk az ST bankettet, ahova tiszta cserkésztestvéreink a távolból is érkeztek. Később sorra kerültek az ÓV táborok avatásai, és az ST fogadalmotétele is.

Lassan kezdenünk kell a tábor bontani, hiszen holnap lesz az a zászlólevonás, ami hivatalosan is a tábor végét jelenti. Mindenesetre addig még élvezzük az együtt töltött időt, a jó programokat.

Vége a tábornak...

Elérkezett a tábor utolsó napja. Minden tábor, altábor a pakolással, bontással, rendrakással volt elfoglalva a délelőtti folyamán, majd a 12.30-kor kezdődő zászlólevonással hivatalosan is véget ért a 2021-es kastl-menersbergi nyári vezetőképző tábor.

Különleges hangulat uralkodott a zászlótéren, mikor a cserkészek egymás mellé sorakoztak, hangosabbnál hangosabb énekekkel, csatakiáltásokkal várták a zászlólevonást. Mindenki a korábban már megkapott tábori pólóját viselte, megkapták tábori emléküket, illetve egyéb ajándékosztásra is sor került. Végül pedig a szokott körköszönéssel üdvözöltük egymást. A csoportképek elkészülte után sírva-nevetve öleltük egymást, hogy a kihívásokkal teli napok, az összefarás után szerencsés jó utat kívánjunk egymásnak. Néhányan már korábban útra keltek, sokan a programzárást követően, míg voltak, akik kiadós alvás után másnap indultak útnak; Európa-szerte, adott esetben Magyarországra felé, negatív teszttel a zsebükben.

Mindenki számára izgalmas, élményekkel teli időszak zárult le.

Továbbra is „*Fel a fejjel, és előre!*”

Gizi

Hagen – Megemlékezés 1848. március 15-ről

Szinte hihetetlen, 2022. március 13-án végre megtarthattuk a két évvel azelőttre tervezett megemlékezést. Reméltük, hogy a tervezett időpontig megszűnik a létszámszárlat, miszerint egy alkalommal legfeljebb tíz személy jöhet össze, és részben online, részben személyes próbákkal készültünk az eseményre. Terveztünk, reménykedtünk!

Meghívtuk a hivatalos vendégeket, dr. Szigeti Péter budapesti miniszteri biztost, aki a hamburgi és a frankfurti megemlékezésre is ünnepi beszéddel készült, és Szilágyi Gergő düsseldorfi főkonzult. Legnagyobb örömünkre röviddel az ünnep előtt feloldották a zárlatot, és jöhettek a vendégek („3 G-s” igazolással). Miért ne legyen azonban örömünkben üröm is? Pár nappal a megemlékezés előtt covidos lett a nyolc gyerekszereplőből öt és két felnőtt táncosunk. Összetartással azonban itt is megoldást találtunk, és izgatottan néztünk a hosszú szünet utáni első, nagyobb rendezvényünk elé.

Régről ismert volt a szokásos teremdíszítés, a fellépés előtti izgalom, a sürgés-forgás a konyhában, de új, hogy el mernek-e jönni a környékbeli magyarok ennyi zárlat után?!

Az előírt távolságtartás alapján berendezett terem szépen megtelt. Münnich-Ákontz Ildikó köszöntő szavai után dr. Szilágyi Péter megtartotta az ünnepi beszédet. Rövid ima következett a békéért – a világon és a magyar közösségekben –, majd Szilágyi Gergő tolmácsolta Orbán Viktor külföldi magyaroknak szóló üzenetét.

A gyerekek elmondták, képekkel illusztrálták 1848. március 15. eseményeit, majd a Nemzeti dal elhangzása után a Vadrózsa táncsoport legényei verbunkost jártak a Dalkör által énekelt Kossuth-dalokra. A műsort a Duna menti gyors pártánc zárta. A gazdag, piknikes büfé mellett rangos vendégeink megismerkedtek közösségünk munkájával, tagjaival; élénk, jó beszélgetés alakult ki. A szép idő is hozzájárult a derűs hangulathoz. Mindannyian örültünk, hogy annyi idő után végre ismét együtt lehettünk.

Születésnapot ünnepeltünk a Kuttyomfitty Társulattal 2022. május 14-én.

Nem akármilyen születésnapra készültünk idén. 40 éve május 9-én tartottuk első anyák napi rendezvényünket, amin a magyar misére járó családok gyerekeivel verseket, zeneszámokat és egy táncjátékot mutattunk be. Ez lett a mai Vadrózsa néptáncsoport megszületésének pillanata. Telt-múlt az idő, kisebb-nagyobb fellépésekre készülve gyarapodott tudásunk, majd a gyerekcsoport után 1987-ben megalakult a felnőtt csoport is, hogy II. János Pál pápa Ruhr-vidéki látogatása alkalmából a gelsenkircheni Waldstadionban fellépjen. Az azóta is folyó rendszeres tanulás, viseletkészítés, beszerzés eredménye, hogy a tájegységenkénti, sokféle megjelenésű táncainkkal nemcsak honfitársainkat, hanem a német, belga, sőt, még a sanghaji közönséget is megörvendeztethettük.

A kerek születésnapot három nagyobb rendezvénnyel ünnepeljük. Az első, a különleges anyák napját május 14-én tartottuk. Születésnapi ajándékként meghívtuk a szlovákiai magyar Kuttyomfitty Társulatot „Az eltáncolt cipellők” c. műsoruk bemutatására – egy mesés utazás a táncok világába.

Az ünnepségen először rövid műsorral köszöntöttük az édesanyákat. A Dalkörrel való közös éneklés, a gyerekek versei, tánc, majd a „nagy” Vadrózsa pártánc hálás közönségre talált. A táncsoport is ekkor köszönt meg vezetőjének, Münnich-Ákontz Ildikónak 40 éves, áldozatos munkáját.

Rövid szünet után meglevenedtek az eddig csöndes kulisszák, zene szólt, mese szólt, elindult a táncos utazás a mesevilágba. Megtudtuk, hová jár minden éjjel a királylány, és hogy küzd

meg Tancika, a tánc ördöge és Jankó, a fortélyos suszterlegény a királylány kezéért. A végén Jankó jobb táncosnak bizonyult, mint Tancika, és a királylány kiszabadult az ördög hatalma alól. Élveztük a szebbnél szebb viseletekben bemutatott kalotaszegi, kalocsai, mezőpaniti és Vág–Garam közti táncokat Dobsa Fodor Mónika és Dobsa Tamás remek tolmácsolásában, akik a végén mindenkit táncba is hívtak.

Köszönjük a BUOD-nak, hogy támogatásával lehetővé tette ezt a szép születésnapi ünnepséget!

Reméljük, hogy a következő jubileumi rendezvényünk – egy élő zenés táncház, amit Darabos Eszter tart a Hegy-megett együttes közreműködésével – is ilyen sikeres lesz!

Münnich-Ákontz Ildikó

Mindszenty-megemlékezés a kölni dómban

Az idei évben is összegyűlt Észak-Rajna-Vesztfália magyarsága a kölni főegyházmegye főszékesegyházában, hogy megemlékezzen Mindszenty bíboros kölni látogatásáról. Ezúttal a dóm kápolnájában voltunk, hogy együtt imádkozzunk utolsó hercegprímásunk boldoggá avatásáért. A megemlékezés utolsó pontjaként a kriptában felállított emléktáblához ment az ünneplő közönség, ahol Magyarország Düsseldorf-i Főkonzulátusa, a Kölni Magyar Katolikus Lelkészség és a Vitézi Rend helyezte el koszorúit.

v. Hegyi Gábor, Vitézi Rend

Frankfurti magyar táncház a Rezeda e. V. szervezésében

2022. október 1-jén ismét magyar táncházra került sor Frankfurtban, a Rezeda e. V. Egyesület szervezésében. A gyermektánc 18 órakor kezdődött 0-17 éves korú gyermekek részvételével, Jordán Orsolya vezetésével. Török Dancsó Ádám, az idei Kőrösi Csoma Sándor Program ösztöndíjasa hangszerbemutatóval kedveskedett a gyerekeknek. Bemutatta többek között a citerát is. A táncház 20 órától Bohus György és Bertha Adrienn, két magyarországi profi táncos vezetésével folytatódott. A programban mezősegi, vajdaszentiványi és nádasmenti táncok tanítása szerepelt. A táncház ezek után szabad táncsal, ill. énekléssel folytatódott kora hajnalig. A táncházban összesen 30 felnőtt vett részt. A frankfurtiakon kívül Nürnberg és Erlangen, valamint Heidelberg környékéről is voltak aktív táncosok. A talpalávalót a Nyugati Szél zenekar négy zenésze szolgáltatta. A remek német, ill. görög étel- és italválasztékról ismét az Ellerfeldschänke csapata gondoskodott.

Molnár Levente

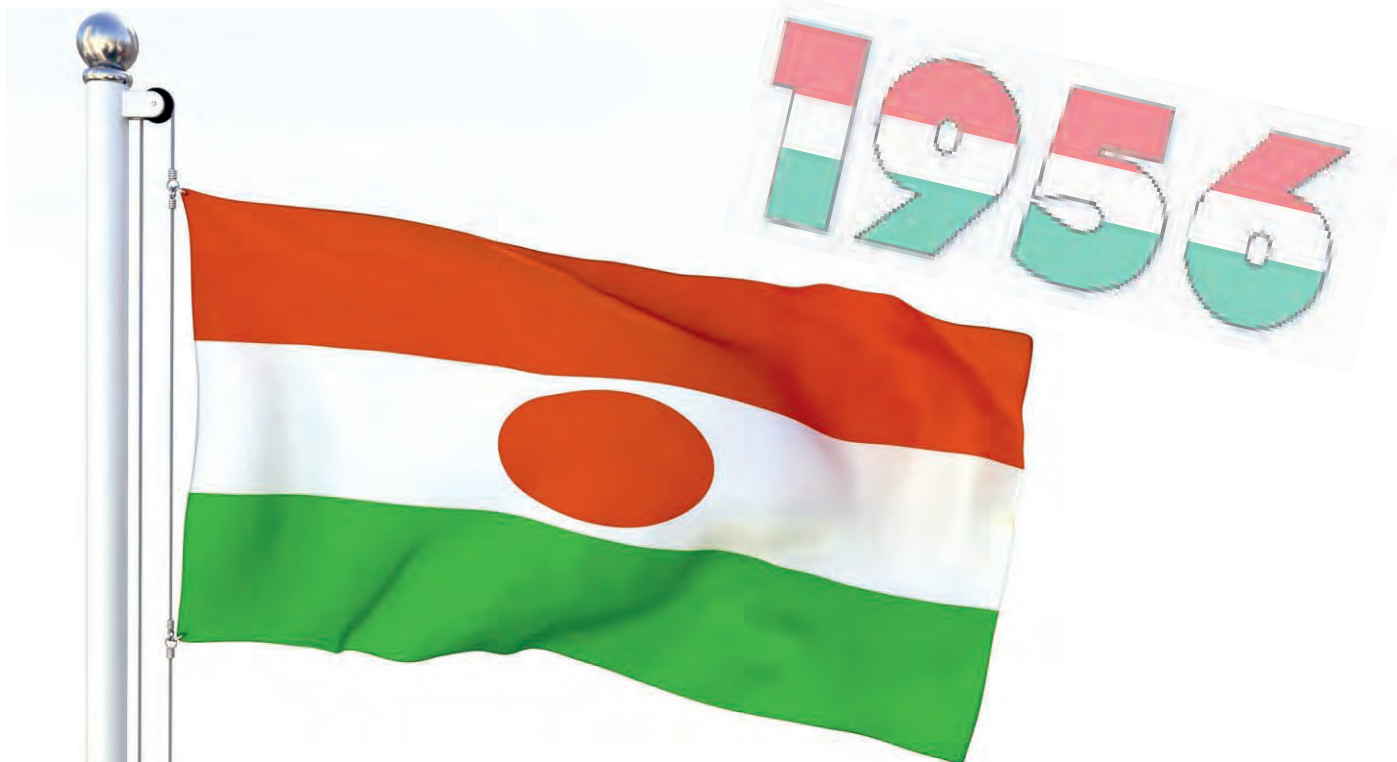
Passaui Magyar Intézet Egyesület: Nyári napközis tábor

Az idei évben immár negyedik alkalommal rendeztük meg nagysikerű nyári napközis táborunkat.

Az idei tábor központi témája Csukás István mesevilága volt. Ehhez kapcsolódtak a különböző foglalkozások, programok úgy, mint kézműveskedés, süteménykészítés, mese, tánc és a kirándulás.

Mesteri Ágnes

Tamási Lajos: Piros a vér a pesti utcán

Megyünk, valami láthatatlan
áramlás szívünket befutja,
akadozva száll még az ének,
de már mienk a pesti utca.

Nincs már teendő?: ez maradt,
csak ez maradt már menedékül,
valami szálló ragyogás kél,
valami szent lobogás készül.

Zászlóink föl, újjongva csapnak,
kiborulnak a széles útra,
selyem-színei kidagadnak:
ismét mienk a pesti utca!

Ismét mienk a bátor ének,
parancsolatlan tiszta szívvel,
s a fegyverek szemünkbe néznek:
kire lövetsz, belügyminiszter?

Piros a vér a pesti utcán,
munkások, ifjak vére ez,
piros a vér a pesti utcán,
belügyminiszter, kit lövetsz?

Kire lövettek összebújva ti,
megbukott miniszterek?
Sem az ÁVH, sem a tankok
titeket meg nem mentenek.

S a nép nevében, aki fegyvert
vertél szívünkre, merre futsz,
véres volt a kezed már régen
Gerő Ernő, csak ölni tudsz?

...Piros a vér a pesti utcán.
Eső esik és elveri,
mossa a vért, de megmaradnak
a pesti utca kövein.

Piros a vér a pesti utcán,
munkások – ifjak vére folyt,
– a háromszínű-lobogók mellé
tegyetek ki gyászlobogót.

A háromszínű-lobogó mellé
tegyetek három esküvést:
sírásból egynek tiszta könnyet,
s a zsarnokság gyűlöletét,

s fogadalmat: te kicsi ország,
el ne felejtse, aki él,
hogy úgy született a szabadság,
hogy pesti utcán hullt a vér.

'56-os megemlékezés és rendhagyó történelemóra Frankfurtban

A frankfurti '56-os megemlékezés ünnepi szónoka idén Kovács Gergely, posztulátor¹, a Mindszenty Alapítvány munkatársa volt, aki a Magyar Katolikus Egyházközség meghívására érkezett a városba. Nagy megtiszteltetés volt az előadót hallgatni, ugyanis október 23-án, a frankfurti megemlékezéssel egyidőben megjelenhetett volna Zalaegerszegen, a Mindszentyneum² megnyitó ünnepségén is.

Mit jelent ma számunkra az '56-os forradalom? És mit jelent '56 a diaszpórában élő magyarok számára? Gondolkodtam, miközben Belényesi József atya szavait hallgattam az ünnepi katolikus szentmisén. Hálát éreztem a kommunista diktatúra ellen 1956-ban fellázadt forradalmárok iránt, akik bátran kiálltak hazájukért, magyarságukért, és hozzájárultak, hogy most mi is anyanyelvünkön beszélhessünk és imádkozhassunk bárhol a nagyvilágban.

Az ünnepi megemlékezés további részében Kovács Gergely előadását hallgathatta meg a közönség, aki közvetlen, olykor humoros előadasmódjával egyszerre kötötte le a jelenlévők figyelmét. A közel egy órás szónoklatban Mindszenty József bíboros drámai életútjába nyerhettünk részletes bepillantást, amelyet valóban csak olyanok tudnak hitelesen megosztani, akik a hercegprímás hajdani munkásságával, mindinkább elhivatottságával, küldetésével foglalkoznak.

Hatalmas köszönet az előadónak, hogy Mindszenty jogtalanul elszenvedett meghurcoltatásán és megaláztatásán túl kiemelte az esztergomi érsek személyes történeteit, a diaszpórába tett látogatását, különösképp frankfurti kötődését. Ismeretes, hogy a bíboros Emlékirataim című könyvét 1974. október 11-én mutatták be a frankfurti nemzetközi könyvvásáron, és ennek kapcsán Mindszenty sajtónyilatkozatot is tett a városban.

Mai fejjel értjük, de talán bele sem tudunk gondolni azokba a szörnyűségekbe, amelyeket az '56-os forradalmároknak, Mindszenty bíborosnak és még sokaknak el kellett szenvedniük, csak azért, mert Istenükhöz, hazájukhoz, nyelvükhöz, önmagukhoz hűek akartak lenni. Kovács Gergely így fogalmaz A leghűségesebb pásztor c. kiadványában Mindszentyről: „Lelkipásztori célkitűzése volt, hogy megerősítse övéit keresztény

hitükben és magyarságtudatukban, buzdítsa őket a magyar anyanyelv és kultúra megőrzésére, közösségi összefogásra, az egymás iránti felelősségvállalásra és testvéri gondolkodásra.”³

Valamennyiünk számára ezt az üzenetet kell '56-nak jelentenie, ez legyen a követendő példa, hogy az emlékezésen túl, közel hetven év elteltével ne legyenek hiábavalóak Mindszenty bíboros, hercegprímás, esztergomi érsek, és az '56-os forradalmárok hazánkért, nyelvünkért, kultúránkért tett áldozatos törekvései.

Török Dancsó Ádám, KCSP ösztöndíjas

¹posztulátor (lat. 'kérelmező'): boldoggá és szentté avatási eljárásoknak a megyéspüspök vagy illetékes előljáró által kinevezett tisztviselője. (lexikon.katolikus.hu)

²Mindszenty József életútját és a kommunista diktatúra alatti egyházüldözés időszakát bemutató kiállítás (mindszentyneum.hu)

³Kovács Gergely: Mindszenty József. A leghűségesebb pásztor, 37. old.

Forradalom és irodalom - október 23-ai megemlékezés Hannoverben

A Hannoveri Magyar Egyesület október 22-ére szervezte meg az ötvenhatos forradalom és szabadságharc emléknapiját az Aegidienkirche romjainál. A helyszín egy egyetemes emlékhely. A XIV. században épült templomot a második világháború eseményei után – néhány kivételtől eltekintve – nem építették újjá, a megmaradt kőváz látványa emlékezésre hív. Egy kőoltár jelzi, hogy merre történt a szertartás, előtte a padlózat kővébe vésvé németül a „halottjainkért” felirat látható. Vele szemben, a torony alatt, a hirosimai áldozatokért emelt harang látható. A hannoveri magyarok 1958 óta tartanak megemlékezést ezen a méltó helyszínen.

Szép harangjáték csendül fel hat óra után pár perccel, a dalam szertartásos jelleget kölcsönöz a helyszínnek. Az oltáron gyertyalángok fényében, fájdalmasan terül el a magyar zászló, a kőasztalon a magyar trikolorral díszített koszorú áll. Dózsa Éva Anikó a Hannoveri Magyar Egyesület képviselőjében nyitja meg a közös összejövetelt, majd Marosán Csabával, a Kolozsvári Állami Magyar Színház társulatának tagjával kezdődik a műsor, aki Wass Albert Üzenet haza című versét szavalta.

Utána Johann Sebastian Bach Air auf der G-Saite néven is-

Deli Csanád

Marosán Csaba

mert darabját játssza klarinéton Deli Csanád. Majd Dsida Jenő „Közeleg az ember fia” c. versét hallhatjuk Marosán művész úr remek tolmácsolásában. Az est Máté András Lőrinc erdélyi református lelkész hallgatósága által folytatódik. Véget ért a klarinetszó kíséretében felcsendülő a magyar himnusz. A megemlékezés hagyományos része ezzel véget ér.

Ezt követően Marosán Csaba egyórás rendhagyó irodalmi előadását élvezhettük a Hannoveri Magyar Egyesület szervezésében. Az izgalmas, humoros, olykor megható műsor során kibontakozott a hallgatóság előtt a forradalom néhány epizódja, a prózai részeket versek egészítették ki, az ismert és kevésbé ismert költemények mellett néhány népdal is felcsendült. A fellépés során a művész életének egy-egy állomásába is betekintést nyújtott. Az erdélyi színművész talentumaival minket is gazdagított, az osztatlan sikert arató irodalmi est után magyar kultúrával a szívünkben vittük el magunkkal ötvenhatos hőseink emlékét.

Deli Csanád

Nemzeti ünnep Kölnben 2022. október 23.

Észak-Rajna-Vesztfália magyarsága is méltó módon emlékezett meg az 1956-os forradalom és szabadságharcról. A program, mint minden évben koszorúzással kezdődött a Magyar Ház udvarában elhelyezett 56-os emlékkeresztnél, ahol a magyar katolikus gyülekezet és a Vitézi Rend helyezte el a koszorút. A keresztet az 56-ban elmenekült honfitársaink állították, a forradalom mártírjainak emlékéül.

A koszorúzást követően az ünneplő közönség átvonult a Szent Apostolok Bazilikába, ahol rózsafüzért imádkoztunk, majd az egybegyűltek az ünnepi szentmisén imádkoztak az 1956-os forradalom áldozataiért. A program a düsseldorfi főkonzul úr beszédével folytatódott, és a Trio di Passione kamaraegyüttes koncertjével, kis állófogadással ért véget.

vitéz nemes agyagfalvi Hegyi Gábor
Németország területi törzskapitánya

Magyar népzeneről hangosak Stuttgart utcái V. Nyugat-Európai Magyar Néptáncfesztivál

Október 28-án és 29-én került megrendezésre az V. Nyugat-Európai Magyar Néptáncfesztivál. Pénteken a Fokos zenekar koncertje nyitotta meg a rendezvényt. A szombati egész napos program keretein belül minden korosztály találhatott magának érdekes elfoglaltságot a pici gyerekektől az idősebb korosztályig. A kézműves programok és tánctanítások után a gálaműsoron hat különböző városból érkezett táncgyűttes mutatta be produkcióját. Ezt jó hangulatú, összefüggő táncműsor követte.

2022 októberében immáron ötödik alkalommal, Stuttgartban került megrendezésre a Németországban méltán híres Nyugat-Európai Magyar Néptáncfesztivál, melyet a Kemény József által vezetett Csöböröcsök Táncgyűttes szervezett. A fesztivál 2016 óta ad teret a Németországban és környékén működő magyar néptáncgyűttesek bemutatkozásának. Az elmúlt évek gálaműsorain felléptek nemcsak Németországból, hanem Svájcban, Angliából, Hollandiából és Franciaországból érkező együttesek is.

Az idei fesztivált péntek este a Fokos zenekar koncertje nyitotta meg, akik már sokadik alkalommal fogadták el az együttes meghívását. Tagjait a hosszú ismeretségnek köszönhetően baráti szálak fűzik a stuttgarti magyar közösséghez. A koncertet követően Patyarek Réka és Gazsó Tibor tanított moldvai és sárközi táncokat, majd kötetlen mulatsággal zárult az este.

Szombaton színes programsorozat várta az érdeklődőket a Vaihingen központjában található közösségi házban. Az épület földszintje volt a gyermekeknek szóló kézműves foglalkozások színtere, ahol Vass Mária-Magdolna segítségével készíthettek rongybabát és fa játékokat, majd a gyermek-táncházban ismerkedhettek meg az énekes-táncos népi játékokkal. Az első emeleten a kirakodóvásárban lehetett csodálatos portékákat vásárolni, próbászoknyáktól népviseleteken át egészen a szebb-

nél-szebb ékszerekig mindent megtalálhattak az érdeklődők, illetve a fellépő együttesek ezen a szinten kaptak lehetőséget az öltöztetésre és a felkészülésre. A második emeleten kapott helyet a gálaműsor, a tánctanítás, a büfé és a táncház. A fiatalabb korosztálynak szóló programok után Kecskés Gergő és Kecskés-Bába Hajnalka, a Kőrösi Csoma Sándor Program berlini ösztöndíjasai tartottak egy kis ízelítő tánctanítást jobbágytelki táncanyagból.

A fesztivál fővédnöke, dr. Izsák András stuttgarti főkonzul beszéde nyitotta meg a 18 órakor kezdődő gálaműsort. A továbbiakban Kemény József főszervező, dr. Szilágyi Péter nemzetpolitikaért felelős helyettes államtitkár és Gémes Pál evangélikus lelkész is köszöntötte a jelenlévőket. Az idei fellépők között köszönthettük a zürichi Óperenciás Táncgyűttest, a berlini Fonó Táncgyűttest, a két műsorszámmal érkező müncheni Regös Magyar Táncgyűttest, a szintén Münchenben működő Kvintesszenc csoportot, a genfi Pannónia Néptáncgyűttest, a heidelbergi Áfonyahegy Táncgyűttest és természetesen a házigazda, a Csöböröcsök Táncgyűttes is hozzájárult produkciójával a színvonalas műsorhoz.

A bemutató után a Fokos zenekar adott koncertet néhány táncos és énekes betéttel tűzdelve. Közreműködtek a Kőrösi Csoma Sándor Program ösztöndíjasai, Kecskés Gergő és Kecskés-Bába Hajnalka, a zenekar táncanárjai, Patyarek Réka és Gazsó Tibor, valamint az éneketbetétben Türe László, Pathy Otto és Kemény József. A zenés előadást nagyon jó hangulatú mulatság követte, eközben a stuttgarti Törekvő Táncgyűttes tagjainak segítségével működtetett Gondúzó Büfé biztosította az enni- és innivalót a résztvevők számára.

Az idei fesztivál nagy örömeinkre rengeteg érdeklődőt vonzott a közösségi házba. Összesen körülbelül 300 látogató vett részt a programokon, a színpadon közel 100 táncos lépett fel. Mindkét nap fantasztikus hangulatban telt, de nem csak a magas színvonalú produkcióknak és programoknak köszönhetően. A Csöböröcsök Táncgyűttes tagjainak jóvoltából a fesztivál évről évre lehetőséget teremt a kapcsolódásra, közös mulatozásra a külföldön élő magyar közösségek számára. Ezen az eseményen egyszerre, egy helyen összpontosult a barátság, a szeretet és az összetartás, a kultúra iránti érdeklődés, elhivatottság és elköteleződés, s ez – azt gondolom –, mindenki számára példaértékű lehet.

Janák Réka, KCSP ösztöndíjas

A BUOD egyik oszlopos tagszervezete, a stuttgarteri Csöbörösök Néptáncgyűttes állami kitüntetésben részesült, mégpedig a Kallós Zoltán Külhoni Magyarságért Díjat vehették át annak vezetői 2021. augusztus 19-én.

Szívből gratulálunk az együttes minden tagjának és a lelkes szervezőnek, Kemény Józsefnek (Öcsi) a nagyszerű munkához és a szemet-fület megörvendeztető teljesítményhez, melyet a magyar néptánc és népzene megőrzésének és továbbvitelének érdekében kifejtének.

Kemény József, Potápi Árpád János, dr. Semjén Zsolt

Átadták a Magyar Érdemrend Lovagkeresztjét dr. K. Lengyel Zsoltnak

Kettős ünnep Magyarország Müncheni Főkonzulátusán

Kettős ünnepet tartottak októberben Magyarország Müncheni Főkonzulátusán: megemlékeztek az 1956-os október 23-i forradalom történéseiről, illetve megünnepelték a Müncheni Magyar Intézet Egyesület megalapításának 60. évfordulóját. Ez alkalomból átadták az Áder János köztársasági elnök által még 2020-ban adományozott kitüntetést – a Magyar Érdemrend Lovagkeresztjét – dr. habil. K. Lengyel Zsoltnak.

M. Huml, dr. Lengyel Zs., Tordai-Lejkó G.

Az 1956-os október 23-i forradalom emlékére szervezték az ünnepséget Magyarország Müncheni Főkonzulátusán, ahol a Müncheni Magyar Intézet Egyesület megalapításának 60. évfordulóját is megünnepelték.

A Müncheni Magyar Intézet Egyesület 1962-ben alakult, és fontos szerepe van a németországi magyar kulturális életben, hiszen magyar nyelv-oktatást, kétnyelvű egyetemi oktatást és diaszpóra-kutatást, könyvtár és hagyatéktár-fejlesztést, illetve kulturális rendezvényszervezést is végez.

A Müncheni Magyar Intézet Egyesületnek dr. habil. K. Lengyel Zsolt 1982-ben lett a munkatársa, 1998-tól ő vezeti, és a Regensburgi Egyetem Hungaricum-Magyar Intézetének 2015. évi megalapításától ügyvezető igazgatója. A müncheni megemlékezésen Tordai-Lejkó Gábor főkonzul adta át az Áder János köztársasági elnök által még 2020-ban adományozott kitüntetést, a Magyar Érdemrend Lovagkeresztjét dr. K. Lengyel Zsoltnak, elismerésként a hungarológia tudományterületén elért eredményeiért, illetve a magyar mint származásnyelv oktatásának bajorországi szervezése érdekében végzett munkájáért. Az ünnepségen részt vett Melanie Huml bajor Európa-ügyi miniszter asszony is.

Péter Ágnes, KCSP ösztöndíjas

BUOD KÖRKÉP

a Németországi Magyar Szervezetek Szövetségének kiadványa

Felelős szerkesztő: dr. Klement Kornél elnök
Szerkesztő: Baczur Magdolna elnökségi tag
Olvasószerkesztő: Urban Mária

www.buod.de

MEGVALÓSULT A MAGYAR KORMÁNY
TÁMOGATÁSÁVAL

MINISZTERELNÖKSÉG
NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKÁRSÁG

BETHLEN GÁBOR
Alap